

Bažant argus okatý (*Argusianus argus*)

Dnes se pokusím vám přiblížit u nás skoro neznámého, a velmi málo chovaného, zato však překrásného a neobvyklého bažanta. Bažant argus je jediným zástupcem rodu *Argusianus*, který má geneticky velmi blízko k bažantům pavím rodu *Polyplectron*, s nimiž má mnoho podobných znaků.

Popis

Opeření tohoto bažanta je raritou v ptačí říši. Jeho ocasní a křídelní pera, jsou velmi dlouhá a ta na křídlech jsou po celé délce osy pera poseta oky. Křídla tak slouží především jako ozdoba při toku. Argus díky nim není žádný letecký akrobat.

Popis:

kohout - délka 160 až 200 cm, hmotnost 2 000 až 2 800 g

slípka - délka 72 až 76 cm, hmotnost 1 600 až 1 700 g

Kohout je větší velikosti, převážně hnědošedý se zajímavou kresbou, s dlouhými ocasními a křídelními pery, na modré hlavě má od zobáku přes temeno až do týla černý pruh.

Slípka je menší, převážně hnědá, bez dlouhých ocasních a křídelních per a nemá černý pruh na hlavě.

Bližší popis nebudu uvádět, vše je viditelné na fotografiích.

Rozšíření

Rod *Argusianus* má dva poddruhy, a to *Argusianus argus argus* a *Argusianus argus grayi*. Oba druhy obývají tropické listnaté deštné lesy. První se vyskytuje na Sumatře a v Malajsii. Druhý jmenovaný (*Argusianus a. grayi*) je o něco menší než nominální druh a obývá pouze ostrov Borneo. Jak je již v těchto zemích běžné, dochází v důsledku těžby dřeva k zásahu do biotopu, který obývá, a jak se zmenšuje jeho teritorium, klesají stavy bažanta arguse, na které má vliv i lov místním obyvatelstvem. V současné době není přímo

ohrožen, je veden v CITES příloha 2 a jeho stavy v přírodě se odhadují na méně než 80 000 jedinců.

V evropských chovech se vyskytuje pouze poddruh *Argusianus argus argus*. Jeho rozšíření však není velké. V naší zemi je chován, pokud je mi známo, pouze v Zoo Praha, kde se i pravidelně množí, a jedním soukromým

chovatelem. Toto malé rozšíření má několik příčin. Jedním je cena a skutečnost, že se díky menšímu rozšíření hůře shání. Jak již vyplývá z rozměrů tohoto bažanta, je třeba mu připravit voliéru, která svou velikostí bude korespondovat s velikostí svého obyvatele, takže rozměr 25 až 30 m čtverečných by mělo být minimem. Ve společné voliére lze s argusi

Pár v toku.

Detail pera.

chovat ještě jeden pár bažantů pavích, například paví horské (*Polyplectron inopinatum*). Jelikož se jedná o bažanta z tropů, je třeba mu vytvořit i temperované zimoviště odpovídajících rozměrů. Další nezanedbatelnou skutečností je hlasitý projev tohoto bažanta v době toku, takže tolerantní sousedé, popřípadě bydlení na samotě jsou podmínkou.

Bažant argus je klidný pták, který si postupem času zvykne na svého chovatele a bere krmení i z ruky. Jeho potrava v zajetí se skládá z granulí pro bažanty, různých druhů ovoce a zeleniny a živočišné potravy (vaječná směs, mouční červi, zofobasi). Jeho výhodou je, že není zeleň ve voliére.

Chov

Jedná se o polygamiho bažanta, který dospívá a plně se vybarvuje až ve třetím roce svého života, nicméně se stává, že slípka snáší již ve druhém roce a naopak kohout může být plodný až ve čtvrtém roce. Bažanti argusové stejně jako bažanti paví jsou dlouhověcí ptáci a mohou se při správném chovu a výživě dožít i více než dvaceti let.

Dospělý kohout si připravuje tokaniště, což je místo ve voliére, které vyčistí od větviček a kamínků a kde předvádí svůj svatební tanec před slípkami. Při tomto tanci vztyčí ocas a rozevře křídla, takže vytváří dojem velkého kruhu posetého oky.

V zpravidla měsíci dubnu snáší slípka většinou dvě světle růžová vejce s hnědými skvrnkami, ze kterých se po 25 dnech líhnou kuřata, která matka krmí prvních 14 dní převážně živočišnou potravou. Kuřata jsou prvních 6 týdnů citlivá na prochladnutí a vlhko. Mladí argusové rostou velmi rychle a brzo si zvyknou i na svého chovatele a stávají se krotkými.

Slípky bažanta arguse jsou dobrými matkami a většinou i samy dobře sedí, takže nebývá třeba inkubátoru k odchovu mladých. V případě, že slípka o kuřata přijde nebo jsou vejce neoplozená, snese další snášku. Pokud se praktikuje umělý odchov a vejce se odebírají, neměla by se slípka zatěžovat větší četností snášek, což by vedlo k nadměrnému vyčerpávání jejího organismu.

Pera.

Slípka s kuřetem.

Jelikož jsou si obě pohlaví v prvním roce velmi podobná, nejjistěji se pohlaví určí tak jako u ostatních pavích bažantů, pomocí DNA.

Pro bažanty z tropů i pro arguse je první zimní období zásadní. Mladí argusové by měli být v prvním roce zimování při teplotě nad 10 °C a podlaha zimoviště by měla být pokryta asi 5 až 10 cm vrstvou nějakého suchého materiálu sloužícího jako izolace, např. štěpků, slámy, písku atd. V dalších letech u starších ptáků postačí v zimovišti udržovat teplotu nad bodem mrazu, ale v prvním roce je třeba teplota vyšší.

Takže pokud to shrnu, je třeba mít adekvátní velikost zahrady, potřebné finanční prostředky a tolerantní sousedy. A pak 3 až 4 roky čekat a být odměněn nevšedními zážitky při chovu těchto bažantů. Všem, kteří se vydají touto cestou, přeji mnoho zdaru a pěkných zážitků.

text a foto: Míla Stehlík, infotragopan@email.cz, 723 442 917

Pár.

Slípka - detail hlavy.

Kohout - detail hlavy.